

אמרי שפר "רנג"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך ש.אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

אדם המדבר אינו משפיע רק על עצמו אלא גם על האחרים, העלולים להיפגע מדבריו, ועל העולם כולו!

'אדם' הם רשאי תיבות של: א'ברהם, ד'וד, מ'שה. ששלושת הגדולים הללו הין סמל לעוונה בעם ישראל ועליהם נאמר: אברהם - " וְאֵנֹכִי עֶפְרָא וְאַפְרָ" (בראשית יח, כז). דוד - "וְאֵנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ חֶרְפַּת אָדָם וּבְזוּי עָם" (תהלים כב, ז). משה - " וְהָאִישׁ מִשָּׁה עָנִיו מְאֹד מְלֵךְ הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה" (יב, ג).

אדם שדר בבניין עם שכנים שאינם שומרי שביעית, והם עושים בגינה המשותפת מלאכות האסורות מדאורייתא, י"א שיש עליו איסור שביתת שדהו (הדיעות הנ"ל באות כ,)' וצריך להפקיר את חלקו בגינה למשך שנת השמיטה (הגריש"א, משפטי הארץ פ"ט הע' 2, חוט שני פ"א ה"א) או עכ"פ צריך למחות בשכניו וכשהם ממשיכים לעשות המלאכות בע"כ, שוב אין צריך לחשוש (שמיטה כהלכתה פ"א ס"ו), והדיעות הס"ל שאין אדם מוזהר על שביתת שדהו (הנ"ל אות כ"א) לא חששו לזה כלל (אור לציון פ"א סט"ז)

אדם שמחזיק קופת צדקה בביתו ונסגר המוסד בעל הקופה, רשאי בעל הבית לשנות את הצדקה למוסד אחר פעיל, ואם המוסד פעיל אלא שלא באים לרוקן את הקופה יעשה התרה על מה שתרום וייתן את המעות למוסד אחר. (יב"א, א"ח כה)

אם אתה מבקש לקנות תורה - עליך ללמוד תורה, לא לקרוא, לא לרפרף, לא רק לשמוע, ללמוד. ברצינות, ביסודיות, בעיון. בכמות ובאיכות. ומי שלומד יודע!

אם באמת חפץ תורה אתה, ומבקש לדעת אותה, לא מספיק ללמוד לבד, לעצמך, עליך לפתוח את עצמך לקבל, לשמוע דברי תורה מפי גדולים ממך, מפי אנשים שכבר למדו תורה. לשמוע ולהקשיב. הדברים שתשמע יחלחלו, אתה תבין, הידיעה תתרחב, והתורה שבך תתברך.

אנו לא נמצאים כאן 'אוויף צי יוצא זיין' (- לצאת ידי חובה), אנו כאן לצורך מטרה ושליחות, ומי שכל גישתו היא רק להסתדר ולצאת ידי חובה, ועיקר העיקרים שלו הוא שלא יוכלו לבוא אליו בטענות, מפספס את התכלית והעיקר.

"אף פעם לא לרצות יותר ממה שאנחנו צריכים". ובכל זאת, אנחנו רואים היום כיצד אנשים עמלים כמו עבדים, כדי לרכוש יותר ממה שהם צריכים. הם יכולים להיות עבדי המעמד החברתי, או עבדי "העתיד הבטוח" - כשהם חיים עבור יום שאולי לעולם לא יגיע, במקום ליהנות מההווה.

אשרי אדם מפחד תמיד, שאפילו שכבר הגיע למדרגה הגבוהה ביותר, צריך האדם לפחד שלא ייפול למדרגה השפלה ביותר.

אתה עוד לא חושב על המוות, בטח שלא. מה פתאום שתחשוב על המוות? אתה לא מהסוג שמתים. אבל אתה בוודאי חושב על החיים. יש לך תוכניות גדולות על החיים. אתה רוצה להצליח. זה נפלא. זה מצוין. אבל רק תזכור מה אתה לוקח אתך בסופו של דבר.

בדרך כלל שאדם נמצא בשעת כעס הוא נהיה עיוור הוא מתנהג כמו חיית פרא ומסיר מעליו את כל הרסן.

בהלל אנו אומרים (תהילים קטו, יז): "לא המתים יהללו י-ה ולא כל יורדי דומה", וכן בתפילה אומרים: "וכל החיים יודוך סלה". משתמע מכך, שמתים לא מהללים את ה'. מבאר הזוה"ק (ג, ג),

רפז): כאשר אמר דוד, שהמתים לא מהללים – אין כוונתו לאנשים ללא רוח חיים, אלא לרשעים. אותם אלו שסופם במיתתם לרדת לדומה. (גיהנום נקרא 'דומה', היות ושם דוממים ולא מהללים את ה'). מדוע קרויים הרשעים מתים? מבאר המדרש תנחומא (סוף פרשת וזאת הברכה): "רשע בחייו חשוב כמת, מפני שרואה חמה זורחת ואינו מברך 'יוצר אור', שוקעת אינו מברך 'מעריב ערבים', אבל הצדיקים מברכין על כל דבר ודבר שאוכלין ושותין ושרואין ושומעין". הנה מבואר במדרש, כי אדם חי הוא אדם שמודה ומשבח להקב"ה אדם מת הוא אדם שלא מודה ומשבח.

בהעלותך את הנרות - כתב הרמ"א, כשמתחילים בקידוש בליל שבת ייתן עיניו בנרות. ביאר המג"א, שהוא סגולה לרפואת העיניים. (או"ח רע"א י' מהר"ל)

בינה היא ההבנה, היכולת הלוגית להבין דבר מתוך דבר, לבנות בניינים מתוך חומרי היסוד. בכל החכמות נדרש אדם לבינת השכל, לתהליך לוגי רציונלי של חקירה והסקת מסקנות. אולם, התורה דורשת גם בינה מסוג אחר: "בינת הלב", התבוננות של הלב, הַבְּנֵי הַשֵּׁל האינטואיציה הפנימית, חיבור עמוק פנימי, והלב תמיד יודע מתי הדברים מתיישבים על הלב. אל תניח את הלימוד עד שהדברים יתיישבו על הלב.

"בלא עזרת הבורא, אי אפשר לעבור את מפתן הבית, אבל עם עזרתו של הבורא, אפשר לבקוע את הים"

בני אדם אוהבים לישון, לא לעשות דבר, לא לחשוב דבר, לנוח ולשכוח מכל טרדות החיים. אך ריבוי השינה אינו מרבה מנוחה לנפש, הוא מביא כבדות, עצלות ונרפות רוח. בשינה יש גם משהו מן המוות והחידלון... אדם חי, הוא אדם ער. ששמח בערותו, בעירנותו, שמבין שכל רגע ער - הוא רגע חי, שיש בו אפשרות ללמוד, להתפתח לצמוח ולגדול. והתורה, הלא היא "תורת חיים", היא דורשת עירנות ומסירות. אל תישן את חייך, פקח עיניך לחיים בעלי משמעות!

בעציצים שאינם נקובים אין איסור ספיחים, ולכן מותר לשתול ולזרוע בהם עד ר"ה, וי"א שצריך שיקלטו לפני ר"ה, ולכן מותר לשתול עד כ"ז אלול (שם אות כ.).

בשידוכים יש כאלו חתנים וכלות, שמרגישים החמצה שחבריהם קיבלו הרבה יותר מהם, וחלקם היו צריכים להתפשר על מקום מגורים מרוחק וזול, ועוד וויתורים בכל מיני העניינים השונים שאין צורך לפרטן. **אומר** הקב"ה יהודי יקר, אם תדליק אור תורה וקדושה בביתך הרי שלך גדולה משלהם, כי כל המעלות שבכל העניינים שקיבלו חבריך, הכל מתגמד מול הצלחתך האישית בדלקת אור התורה והקדושה בביתך.

האדם נוצר מהאדמה, כמו כל בעלי החיים, ובכל זאת, רק אנחנו זכינו בתואר 'בני אדם'. המהר"ל מסביר זאת כי לאדמה יש טבע מדהים - כל מה שבא אתה במגע משתנה; גרעין נובט, שתיל מצמיח, מתכת מחלידה, גופה מרקיבה. האדמה אינה נותנת למי שבא אתה במגע להישאר באותו מצב.

החיים הם כמו אופניים, שום דבר רציני לא יקרה אם לא תזיז את הדוושות.